

Ryszard Czekalski

Otwarcie Sympozjum: Dialog
kulturowy Zachodu z krajami Indii i
Dalekiego Wschodu : wybrane
aspekty, Warszawa, UKSW, 13
stycznia 2011

Nurt SVD 46/wyd. spec., 11-12

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

**Otwarcie Sympozjum:
Dialog kulturowy Zachodu z krajami Indii
i Dalekiego Wschodu. Wybrane aspekty
Warszawa, UKSW, 13 stycznia 2011**

Witam wszystkich zgromadzonych w Auli Jana Pawła II na rozpoczynającym się właśnie Sympozjum, zorganizowanym przez Sekcję Religiologii Wydziału Teologicznego pod kierunkiem ks. dr. hab. Leonarda Fica.

Tematem, nad którym wspólnie będziemy się zastanawiać, jest dialog kulturowy Zachodu z krajami Indii i Dalekiego Wschodu – jego wybrane aspekty. Zatem kilka słów wprowadzenia: czym jest dialog? Słowo *dialog* pochodzi od greckiego *διαλογειν* i oznacza *rozmaawiać*. Najczęściej rozumiane jest jako spotkanie osób lub grup społecznych oraz rozmowa z nimi. Celem tak rozumianego dialogu jest wymiana poglądów oraz poszukiwanie wspólnego stanowiska w danej sprawie. Aby dialog mógł być prowadzony – należy przyjąć, że wszyscy ludzie są równi, bowiem wynika to z faktu stworzenia człowieka przez Boga¹. Pragnieniem każdego człowieka jest żyć w poczuciu bezpieczeństwa, pokoju i przyjaznej atmosferze otaczającego środowiska. Realizacji tych jakże fundamentalnych potrzeb ludzkich sprzyja umiejętność wzajemnego zrozumienia oraz poszanowania odmienności innych. Skoro więc dialog jest porozumiewaniem się, można przenieść go również na płaszczyznę duchową oraz religijną².

W historii przedstawiciele religii świata podejmowali różne inicjatywy, aby wzajemne współistnienie miało charakter pokojowy. Dialog bierze swój początek w osobie Abrahama, który całkowicie zawierzył Bogu. Natomiast mowa świętego Pawła na Areopagu (Dz 17,16-34) jest fundamentem działalności dialogicznej. Przełom wieków XIX i XX przyniósł ożywienie oraz zainteresowanie dialogiem międzywyznaniowym. Znaczący wkład wniosły religie Dalekiego Wschodu, wywodzące się z tradycji hinduistycznej. Uczeni i myśliciele azjaty-

---

¹ Por. M. Rusecki, *Chrystologiczne podstawy dialogu międzyreligijnego*, [w:] H. Ziemoń (red.), *Dialog międzyreligijny*, Lublin 2004, s. 33.

² E. Sakowicz, A. Piwko, *Dialog międzyreligijny*, „Ateneum Kapłańskie”, z. 3, 2009, s. 433.

cy wskazywali na podobieństwa w religiach chrześcijańskich i hindu-
skich, uświadamiając wiernym, że wszyscy pochodzą od jednego Boga.
Możliwość porozumienia wiernych całego świata mogła się realizować
dzięki wybitnym osobom – Mahatmie Gandhjemu oraz Janowi Paw-
łowi II, dla których pokój, sprawiedliwość i miłość były wartościami
najważniejszymi.

Dialog międzyreligijny – czyli spotkanie wyznawców Kościoła
z wiernymi innych religii. Celem prowadzenia dialogu jest dojście do
wzajemnego zrozumienia oraz tolerancji. Dzisiejsze Sympozjum ma za
zadanie ukazać słuchaczom konieczność podjęcia dialogu kulturowe-
go z przedstawicielami krajów azjatyckich, w szczególności Indii, Ko-
rei, Wietnamu, Chin i Japonii.

Obserwuje się znaczny wzrost przyjezdnych z różnych krajów
Wschodu. Również Polacy coraz częściej wybierają Daleki Wschód
jako cel swoich podróży wakacyjnych. Środkowa i wschodnia część
Azji to przede wszystkim wielowiekowe cywilizacje oraz kolebka wie-
lu kultur oraz religii. Dlatego warto poznawać społeczności, przyzwy-
czajenia i tradycje tego zakątka świata.

Sympozjum uważam za otwarte. Życzę owocnych obrad.

*Ks. dr hab. Ryszard Czekalski, prof. UKSW
Prodziekan Wydziału Teologicznego*